Volání z Prastvoření 2013–2017

6. Selhání a Zářící Hvězda

70 let už uplynulo od selhání kdysi povolaných. Vy, kteří dnes smíte číst Poselství, stojíte bez porozumění před touto událostí. Jak jen bylo možné, že by povolaní lidští duchové mohli v době splnění ze Světla selhat. Cítíte závratě, když bezmocně stojíte před touto minulostí. Mnozí z Vás si myslí, že by takto sami nikdy neselhali.

Dnes držíte v rukou dílo, které Vám bylo darováno z těchto dob splnění Světla. Pozorně jej čtete. Avšak svůj zrak přitom upínáte strnule na Váš svět. Sice připouštíte duchovní dění do svého myšlenkového světa, avšak Váš zrak putuje zdola nahoru, neboť necháváte vše nejdříve chápat svůj rozum. Kdybyste však ona slova nejprve přijali v duchu, směřoval by Váš pohled shůry dolů, a Vaše jednaní by již dnes bylo jiné.

Proto i Vám teď, v dnešním šatu, hrozí selhání.

Doufáte, že se ze Světla vše splní, aby Váš svět byl očištěn a očekáváte o tom znamení. Avšak ze Světla se již vše splnilo, Svatým Slovem, spoutáním Lucifera a příchodem Zářící Hvězdy. Jednat musíte Vy. Na Vás samotných záleží, abyste provedli ty změny. Teprve tehdy Vám světlé proudy darujíce sílu pospíší vstříc. Budete-li však vyčkávat, požehnání se Vám mine.

Světlo Vás nechá ve Vašem světě jednat tak, jak Vy chcete. Konec soudu Vám pak přinese zničení nebo vzestup, nikoliv však změny; ty závisí jen na Vás samých.

Vy, kteří jste směli přijati Slovo, kteří jste jej poznali, co děláte dnes se svým věděním. Nazýváte vlažné vyčkávání důvěrou ke Světlu. Při tomto vyčkávání se pokoušíte, jak jen to jde, ve Vašem materiálním světě plnit zákony svého stvořitele, které jste směli poznat. Avšak na Vaše zákony, jež jste poznali jako nesprávné, dbáte více, abyste ve Vašem světě obstáli. Váš svět proto nikdy nezměníte, ale budete stále znovu živit jeho chyby.

Vy čekáte a doufáte, že síla Světla nyní brzy zasáhne všude tam, kde jste poznali faleš. Mnozí z Vás jsou již teď připraveni pomáhat a jednat, nikoliv však tak, jak to Světlo od Vás očekává,

nýbrž tak, jak si to svým rozumem představujete. Váš sklon, nejdříve věnovat pozornost dění na půdě materiální, se Vám stane osudným. Musíte se postavit do síly a paprsku Světla, jednat svým citem, i když Vám hrozí, že se proti Vám postaví celý hrubohmotný svět.

Sami musíte otevřít průplavy ke Světlu a naplnit je svou touhou, sloužit jen Světlu. Teprve potom Vám síla přijde vstříc. Neočekávejte však pozemské požehnání. Duchovní požehnání, které se projevuje zcela jinak, se však jistě dostaví. A i kdybyste zažili spojení se Světlem jen na jeden jediný šťastný okamžik, bude tento okamžik mít větší cenu než všechna potěšení této Země.

Světlo dnes stojí mimo Váš svět, který jste si sami vytvořili. Vaše Země je již příliš hutná na to, aby Světlo ještě dokázalo proniknout, aniž by na vše materiální zapůsobilo ničivě. Vy mu musíte spěchat vstříc se svou touhou mu sloužit, touhou, která musí být nezkalená, a ne ovládaná rozumem.

Nepředstavujte si to však jednoduché. Tiše musíte jednat a lidem svědčit, ne svými slovy, ale svými skutky. Nemyslete si ale, že tím jsou myšleny hmotné činy, ne, tyto skutky musí býti duchovní a Vaše jednání musí vykazovat symbolické hodnoty, neboť i hmotné jednání nesmí ve Vašem světě převažovat. Teprve potom se nitky, které vše navzájem jemnohmotně propojují, naplní silou Světla. Bez Vašeho přičinění však zůstane toto světlé spojení vašemu světu vzdálené.

Lidé si mají povšimnouti Vašeho způsobu jednání. Potom se Vás budou ptát: odkudpak máte tuto nádhernou způsobilost? Ale jen ti se budou ptát, kteří budou po tom toužit, býti stejně ušlechtilými. Proto nechoďte s PRAVDOU od domu k domu, od místa k místu, jak to dělají podomní obchodníci.

Také ne pomocí dnešních hospodářských a moderních, ve většině případů temnem podporovaných prostředků, nýbrž žijte Slovem a vyzařujte jej. Jen tehdy budete schopni býti pochodněmi a světlem pro všechny ještě Světlo hledající duchy. Jakmile se necháte vést silou Světla, stačí Vám jen „být“, abyste sloužili Pravdě. To je onen skutek, který je od Vás požadován.

Vy však toto vedení již dávno nevnímáte; oklamaní rozumem, který Vám ukazuje svou vlastní cestu ke Světlu, která však nikam nevede, jste oslepli, a právě proto Vám hrozí, že opět selžete.

Většinou stojí za vším vaše touha po uznání, i před sebou samými. Domníváte se, že skrze Pravdu, kterou jste směli nalézt, už jste jiní. S Vašimi novými poznatky a s domýšlivostí ve všech jejich podobách a odstínech, chcete Slovo nyní šířit mezi lidstvo.

Však vězte, že mnohý z těch, kteří Slovo neznají ve stejné formě jako Vy, už dnes stojí blíže ke Světlu než Vy.

Proto se stalo, že už jen málokdo z Vás je schopen ony početné doutnající plamínky duchů znovu rozdmýchat a znovu zapálit. Namísto toho jste sáhli po formě, kterou Vám předložil rozum, šíření Slova. Tímto jste jej však ponížili na zcela všední četbu, pro kterou je třeba dělat reklamu.

Jelikož v sobě Slovo nepřivádíte k životu, nemůžete jej již také jinak šířit než skrze chtění rozumu. Světlem chtěná cesta, při které rozhoduje vlastní přitažlivá síla Slova, kdy a kde lidi zasáhne, je už jen zřídka možná, neboť již netvoříte potřebný přitažlivý bod. Lidský duch, který hledá Světlo, potřebuje Vaše příkladné „bytí“, aby se ho Pravda dotkla. Lidstvo se příliš vzdálilo od této Pravdy, což je způsobeno tisíciletou nadvládou rozumu, která nyní zažívá dobu nejvyššího rozkvětu. Bez mostu, který máte vytvářet, je ona propast příliš veliká. Proto k Vám doléhají ještě jednou slova z vesmíru:

„Když selžete, zřítí se svět!“

Slovo ve vytištěné formě máte mít k dispozici, ale nechte to na oné přitažlivé síle, koho přiměje k otázkám a buďte bdělí, abyste poznali, kdo jej skutečně hledá. Často již temno sáhlo po Slově, aby jej poté falešně vykládalo a lidského ducha tak svedlo rozumovým myšlením. Slovo chrání samo sebe, pokud rozumu není dána příležitost se vtlačit do popředí. Předpokládejte, že právě duše připoutané k Zemi disponují bystrým rozumem, kterým sahají po Pravdě ve snaze jej pak přeložit do jazyka svého chápání. Takto se stane pro ducha nedostupným, neboť uvázne v rozumu anebo v pocitu.

Pomyslíte si, že jste se přece také takovým způsobem o Slovu dozvěděli. Jak by se k Vám přeci jinak bývalo dostalo? Vy, kteří jste Slovo opět směli nalézt, vězte, že ono Vás přitáhlo, protože to tak bylo předurčeno, Vy však netušíte proč. Tak jako již dříve, před selháním, musíte dnes opět být mezi prvními, neboť nesete v sobě stejnorodost. Byli jste připraveni k tomu, abyste jej poznali a takto směli napravit. Slyšte, bylo Vaší povinností jej poznat, neboť Vy musíte lidstvu

předcházet. Jako první máte v sobě přijmout paprsky Hvězdy a zpracované je předávat dále. Byli jste ke Slovu přivedeni, abyste mohli splnit tento úkol.

Proto se cvičte v moci mlčení, nabírajíce tak sílu, která brzy začne proudit, abyste nyní konečně mohli lidstvo připravit k přijetí Slova. Mluvte jen tehdy, když se Vás budou tázat. Vy to vycítíte, kdy máte a smíte promluvit. Slova k Vám pak poplynou. Slova, která pak smíte promlouvat, nekalte svým rozumem, jinak jim bude chybět síla dotknouti se ducha; oslovily by pak jen rozum naslouchajícího. Pravda pak mnohé jen vystraší, ale nedotkne se jejich ducha. Máte hovořit od duše k duši, od ducha k duchu.

Lidstvo se má Vaším příkladem poučit. Váš způsob života v nich musí probudit zvídavost, aby Vás pozorovali. Nesmí potom na Vás vidět chyby, které podle zákonů stvoření také poznají. Probudí se v nich přání, býti jako jste Vy. Proto jste obdrželi onu milost, jako první a znovu se se Slovem setkat. Většina z Vás však musí projít těžkou dobou očisty, než budete dosti zralí k tomu, abyste zaujali svou pozici. Mnozí promeškají tuto velkou milost, směti druhým předcházet, kvůli své pohodlnosti. Budou patřit k těm, o nichž se říká: „Nechte mrtvé pochovávat své mrtvé“.

Příliš často člověk sahá po tom, co mu nabízí rozum, protože se to zdá, že to přináší Vašemu světu požehnání. Vy však zapomínáte, ke komu rozum patří. Myslíte si, že je Lucifer spoután a zbaven moci; ano, toto pro vás Světlo udělalo, abyste snadněji dokázali poznat cestu k Pravdě, neboť jen takto ještě byla záchrana možná, jelikož tím měl být přímý Luciferův vliv na Vás přerušen. Avšak neklamte se, on svůj vliv neztratil úplně díky lidské lehkomyslnosti; naopak jej pomocí rozumu nadále buduje a rozšiřuje. Skrze rozum stále ještě z hloubi temnot s Vámi udržuje spojení. Buduje si tak znovu svou říši a využívá k tomu celého lidstva. Doufá, že jakmile jeho doba spoutání skončí, že svou říši opět převezme. Uvědomte si, že v boji pro Světlo nejde o to, abyste svět vylepšovali, nýbrž abyste zachránili svého ducha, každý sám za sebe, a tak brzy mohli spolupůsobit při výstavbě očištěného, Světlu blízkého světa, který dnes ještě nejste schopni poznat, na kterém však již dlouho bytostní pilně pracují.

Nejprve však musíte probudit touhu těch duchovních plamínků, které ještě lze zachránit, a sice skrze Vaše „bytí“ a Vaše působení, které však nesmí býti rozumové. Tito se pak sami musí rozhodnout, zda chtějí nadále naslouchat pokušením Lucifera z hloubi temnot.

Už není daleko do doby, kdy se v paprscích Hvězdy bude moci dít jen to, co je Světlem chtěné. Vašim selháním pak budete vázaní na své falešné hmotné dílo a s ním Vám bude hrozit padnutí do rozkladu, jakmile se světlý, očištěný svět uvolní od Země, která se již dlouho nachází těsně před úplnou stagnací.

Zářící hvězda

Byla Vám zvěstována a patří k dění Světla jako Slovo samo. Stojí psáno, že její záření pozvolna obklopí celou Zemi. Ne najednou, nýbrž nejprve tu a tam pocítíte její působení, až pak pozvolna bude celá Země stát pod jejím vlivem.

Kam na Vaši planetu dopadnou její první paprsky Vám zvěstováno nebylo, neboť dříve či později padne do jejího vlivu celý svět. Bylo řečeno, že její paprsky zničí vše nesprávné, a posílí vše světlé. Ale jelikož je ve Vašem světě vše nesprávné, nebude nic posíleno k výstavbě, než to nebude nejprve zničeno. Tak je to psáno.

Již léta čekáte na tuto Hvězdu. Ale vězte, že ona Hvězda je již dávno na svém místě; byli jste to Vy, kdo své místo opustil; klesli jste do hutnosti, kam Vás nesměla následovat. Ono zaslíbení se proto nezměnilo, ale forma onoho dění se musí nyní jinak projevit.

Vyzařování Hvězdy již dávno zasahuje do Vašeho světa a zahaluje jej svými paprsky jakoby v objetí. Země však natolik zhutněla, že její paprsky sotva dokážou pronikat touto hutností. Jen na oněch místech, kde vyvěrá touha po Světle, jsou její paprsky stejnorodostí přitahovány. Tam se potom také projeví, avšak jenom tam. Ona hutnost Vás takto už po léta chránila před nejhoršími účinky soudu. Také proud Vašeho času natolik zhutněl, že jím paprsky sotva pronikají. Takto můžete ve Vašem světě stále ještě rozumem vládnout a utvářet jej podle Luciferova záměru. Pokud by tento stav pokračoval, byli byste naprosto ztraceni, jakmile budou Luciferova pouta opět uvolněna a pás záření Hvězdy Váš svět opět opustí.

Lucifer, jež pochází z Božského, a jež byl k Vám kdysi vyslán jako archanděl, je věčný a bude tudíž schopen svou říši věčně utvářet.

On chce lenivého lidského ducha, kterým v podstatě pohrdá, vést do hlubin zatracení. Toto zatracení je hnízdištěm všech lidských neřestí a nevzniklo skrze Lucifera, nýbrž skrze temné cítění lidského ducha. Lucifer k tomu pouze zavedl princip. Tato temná říše je pomíjivá. Lucifer

sám stojí mimo. Jeho snahou je dokázat, že lidské duchovní zárodky nejsou hodny toho, aby se směly vyvíjet a zdánlivě se mu to daří. Vyvrátit to dokáže jen jednotlivý lidský duch, který napříč nesprávnému principu pomocí Luciferových nástrah uzrál, namísto aby jim podlehl. Z tohoto pohledu Lucifer duchu napomáhá k tomu, aby byl bdělejší a nabyl osobnosti, neboť jen líný duch podlehne jeho pokušením. Jsou to lidští duchové sami se svými díly, kdo Světlu vzdoruje.

Světlo, které k Vám dnes přichází, bude na tato díla působit převážně ničivě, neboť všude tam bude narážet na silný odpor. Vy však v této zkáze nevidíte nic dobrého a nepoznáváte proto, že právě v ní spočívá narovnání všeho pokřiveného.

Proč si myslíte, že ještě nevznikl žádný obraz Hradu Grálu na Vaší Zemi, i když to bylo již dávno zaslíbeno. Tento hrad by stál na nesprávné půdě a byl by v paprscích Hvězdy také takto zničen. Síla Hvězdy musí působit obrovskou silou na hmotný odpor, takže nic nemůže zůstat ušetřeno. Natolik již Váš svět mezitím zhutněl.

Ona síla by musela zcela mocně a neočekávaně prorazit onu hustou hmotu a dopadnout na Vás tak těžce, jak to nebylo ze Světla nikdy plánováno. Nic by neobstálo, všechno by zaniklo, a lidský duch, který by byl stále ještě připoután nebo nezralý na to, aby tuto sílu snesl, by tímto ztratil své vědomé já.

Kvůli několika málo těch, kteří jsou ještě spravedliví v duchu, tomu bylo prozatím zabráněno.

Právě proto pronikají ony paprsky do Vašeho světa jen po troškách, aby zasáhly místa, kde je dobrovolná záchrana ducha ještě možná. Těmito místy to pak pulsuje a jsou tak oživovány; což je žel téměř vždy v důsledku lidského selhání doprovázeno těžkým utrpením.

Již dávno jste si povšimli toho, jak na mnoha místech začíná ono záření působit. Vy to vidíte a myslíte si, že v těchto místech musí vládnout mnoho špatného, když se tam soud již tak zřetelně projevuje. Avšak nemylte se!

Vidíte utrpení ve světě: zemětřesení, záplavy, hladomor, bídu, války; mnohé, co pozorujete jen zpovzdálí a co se Vás samých téměř vůbec netýká. Jste vděčni za to, že zůstáváte ušetřeni a vidíte v tom jisté spojení se Světlem. Domníváte se, že vidíte u sebe v mnohém pokrok. Domněnka, že u Vás není vše až tak špatné, Vás zdánlivě uklidňuje. Důkazem správnosti tohoto

Vašeho myšlení a cítění je pro Vás okolnost, že se Vám daří dobře, pociťujete smutek a litujete všechny ty zbloudilé duše, které musí tolik trpět. V tichých chvílích se za ně modlíte, aby se jim dostalo síly k poznání, aby dokázaly obstát v očistě této těžké doby, ale radši byste se měli modlit sami za sebe.

Kde si myslíte, že se paprsky Hvězdy projeví nejdříve? Přeci tam, kde se ještě nachází stejnorodost a opravdová touha po Světle. Teprve tehdy, až její paprsky obklopí celou Zemi, budou zasaženy i ty nejhutnější a nejvzdálenější kouty.

Pokud tedy pod ochranou Vaší rozumem ovládanou hutností, tedy technikou a hospodářstvím, zůstáváte ve hmotě doposud nedotčeni, neznamená to, že stojíte Světlu blíž.

Dobře to zvažte!

Žijete ve strnulém, Světlem nechtěném světě. Tato planeta je nemocná. Přirozeně začne uzdravování tam, kde ještě žije skutečná touha po ozdravění, která pak působí největší přitažlivou sílu. Proto budou paprsky Hvězdy působit nejdříve tam, kde lidé nehledají naplnění v pozemském životě a musí svou naději na spasení směřovat vzhůru, neboť jejich veškeré smýšlení patří světlejšímu světu.

Lidé, kteří již dávno nehledají naplnění v pozemském životě a jejichž myšlenky se netočí kolem světského uznání, hmotných statků či životního zabezpečení. Oni vyciťují jen život samotný, i když ještě neznají Pravdu. Jsou nuceni obracet svůj zrak ne na Zem, kde stejně nemohou nic očekávat, nýbrž vzhůru, v naději, že tam na ně čeká lepší život. U nich působí v prvé řadě silná přitažlivost na paprsky, které pak přece jen onu hutnost proniknou.

Tak tomu bylo i před 3000 lety, kdy židovský národ v zotročení Egypťany neměl ve své existenci co očekávat. Jeho touha platila Světlu. To bylo základem toho, že se právě v tomto národě o 1000 let později narodil Spasitel. Tak je tomu i dnes s paprsky Hvězdy, které mají také duchu přinésti vysvobození, ale tentokrát skrze zničení všeho špatného.

Bylo by to bývalo i dnes mohlo přijít jinak. Lidští duchové, kteří Pravdu přijali, měli z generace na generaci tvořit nejsilnější přitažlivost. Planeta by takto nebyla bývala tak hluboko klesla a došlo by k očistě. Avšak zde opět jednou došlo k selhání.

Nyní přijde vše jinak. Veškeré přicházející dění je děním duchovním, a k jeho spravedlnosti a naplnění nedojde ve Vašem světě, jelikož ten již dávno nestojí pod přímým vlivem Světla.

Hvězda, kterou lze také nazvat kometou, přichází z prastvořených úrovní, ale do Vašeho světa, jak bylo plánováno, již nedorazí. Tento příliš klesl. Ona se nachází na místě, na kterém se Země dle kosmických zákonů měla nacházet, a na kterém Syn Člověka chtěl zakotvit Světlo. Skrze Slovo máte nyní již jen příležitost ke spojení se Světlem. Kdyby byl býval lidský duch, a především ti, kteří Slovo poznali, a ti, kteří se s ním měli střetnouti, a z části se s ním i střetli, neselhali, Země by byla na tom místě, kde se s ní hvězda měla setkat.

Aby mohla dorazit až do Vašeho světa, musela by se ona kometa obalit pláštěm nejtěžší hmoty. Potom by Vám také byla viditelná, tak jak to bylo zvěstováno. To by však znamenalo, že by se musela obklopit hutností, která by zaclonila její paprsky, neboť žádné záření by nebylo schopno tímto obalem proniknout. Nesplnila by tak své poslání. Bez takovéhoto obalu by Zemi bezprostředně zničila, byla byli schopna k ní skrze onu hutnost proniknout. Tak zůstává na svém místě, na kterém by se i Země měla nacházet, a vysílá své paprsky. Jimi ji obklopuje a udržuje. Sama se zahaluje lehkou hrubohmotnou schránou, která její sílu ještě propouští ven a působí takto na váš těžce zhutnělý svět. Tímto je Země neustále jejími paprsky obklopována a ony stlačují temno čím dál víc, aby se tam vyžilo a tím Vás přivedlo k poznání všeho falešného, aniž by musely přímo proniknout.

Váš svět takto sice může být držen, ale nemůže již být zachráněn. Člověk totiž dokázal svým rozumem nasadit falešnému principu humanitární masku, takže již nejste schopni rozeznávat vlka od ovce. Jste obklopeni vlky v beránčím rouchu. Vidíte Světlo tam, kde působí temno a temno, kde působí Světlo. Jste ztraceni, pokud Vám ještě jednou nepřijde pomoc. Opět jednou je vyslána pomoc pro několik málo duší, kvůli spravedlnosti.

Posel, část Zářící hvězdy, se oddělil a započal svou cestu do hlubin temnot, aby záření posílil a přímo onu hutnost oživil, aniž by ji hned zničil. Byl zahalen schránou, aby mohl proniknout až do Vašeho světa. Tak se Vám také může stát viditelným. Bude se však muset podle přírodních zákonů od hmoty odpoutat, aby jeho paprsky mohly bez zábrany působit. K tomu dojde, jakmile dorazí do sféry vlivu Vašeho světa, aby se potom mohl se Zemí znovu spojit s hmotou. Tak se i tento posel musí řídit zákony stvoření. Datum jeho spojení se Zemí bude mít historickou a symbolickou hodnotu. Jeho záření nechá vzplanouti Vašemu citu, takže budete moci jasně

rozpoznávat, kde má temno svůj vliv. Podaří se Vám to však jedině tehdy, když po tom Vaše vůle bude toužit a Vy sami nepropadnete svým slabostem.

Nemůžete toto dění přehlédnout, pokud jen budete chtít.

Pamatujte při všem, co Vám budoucnost přinese, na to, že veškeré dění je duchovního rázu, i když z toho pozemsky téměř nic nepozorujete. Nechte se vésti silou těchto paprsků a ony Vás s sebou potáhnou ven z rozkladu. Když pak jednou onen posel, přitahován svým původem, toto místo opět opustí, vytáhne bytostnými mezitím nově vytvořený svět z tohoto Světlem nepropustného pláště, aby obnovenou Zemi zanesl tam, kde již od prapočátku měla stát. Ona uvolněná schrána se všemi svými falešnými díly zůstane vzadu a padne do rozkladu. Na Vás záleží, kam Vás to s Vaší duší potáhne.

Lidský duch, takto očištěn, pak bude stát na tom místě, kde na něj hvězda už dlouho čekala. Teprve potom přijde doba, ve které se člověk může vyvíjet způsobem, jak si to dnes svým rozumem, ani ve všech svých nejfantastičtějších představách nedokážete představit. Zcela produchovnělý člověk!

Modlete se, abyste se naučili přicházející dobu utvářet tak, jak to Světlo od Vás očekává.

Podepsán
Simon

13. prosince 2013